

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

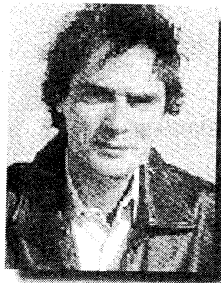
Ο Ταξιδευτής του Βοσπόρου του Πασχάλη Λαμπαρδή

Ο Ταξιδευτής του Βοσπόρου μιλά τη γλώσσα των σημαδιών. Ο ήρωάς του, ο Άγγελος Κομνηνός, ακολουθεί τα σημάδια της ζωής, για να κατακτήσει τα όνειρά του. Μεγαλωμένος μπροστά στον Βόσπορο, αποτυπώνεται από νωρίς μέσα του το κινήγι της ομορφιάς. Στις φλέβες του ρέει το μεράκι του Έλληνα Οδυσσέα. Εμβληματική η πορεία του όσο και τραγική, με όλο τον πλούτο της γνώσης, του έρωτα και της θυσίας. Θ' αγαπηθεί και θ' αγαπήσει. Θα ζήσει και θα ζωγραφίσει τις ομορφιές και τα μυστήρια της ανθρώπινης ύπαρξης.

Στα έργα του απεικονίζει τα μηνύματα του κόσμου γίνεται πόλος έλξης και θαυμασμού. Είναι ένας από τους «σταλμένους» της ζωής και ένας μεγάλος εκφραστής της ελευθερίας.

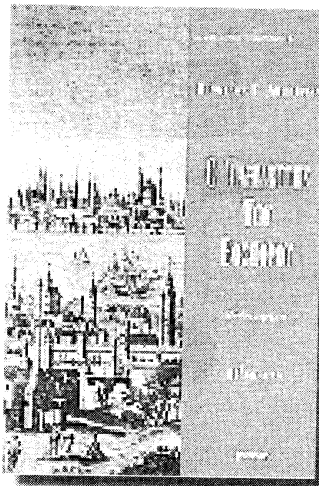
Εκ γενετής αναμώνεται με το θάνατο, γι αυτό και τον απηγά σε όλο το διάβα του. Περιπλανήθηκε για ατέλειωτα χρόνια σε Ανατολή και Δύση. Φτάνει μέχρι εκεί όπου είχε διαδοθεί από παλιά ο ελληνικός πολιτισμός, ακολουθώντας πότε τα χνάρια του Μεγάλου Αλέξανδρου, πότε των Προφητών, πότε της Αναγέννησης προσπαθώντας να σβήσει την ατελέσφορη δίψα του να ταξιδέψει και να βιώσει από κοντά την ποικιλομορφία αυτού του κόσμου.

Ο Ομέρ Ντενίς, ένας άνθρωπος της τουρκικής διάνοησης και ζητητής της αλήθειας και του σεβασμού, αφηγείται την ιστορία του Άγγελου. Οι δυο τους γίνονται και εκφραστές των δύο λαών, κουβαλώντας επάνω τους όλες τις αντιθέσεις

τους αλλά και τις αντιθέσεις του εαυτού τους.

Ο ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΛΑΜΠΑΡΔΗΣ γεννήθηκε στις Σέρρες και έλκει την καταγωγή από την καθ' ημάς Ανατολή. Ο Ταξιδευτής του Βοσπόρου είναι το δεύτερο έργο του. Εκδόθηκε αρχικά το 2002 και τιμήθηκε την ίδια χρονιά με το βραβείο λογοτεχνίας και πνευματικών αξιών από την Ελληνική Εταιρεία Χριστιανικών Γραμμάτων. Είχε προηγηθεί το Υπόθεση Ζωής (εκδ. Μαλιάρης, 1997) και ακολούθησαν τα Οι φύλακες της Ανατολίας (εκδ. Πατάκη, 2005) και Η Κοιλιά των Σπαθιών (εκδ. Πατάκη, 2008)

Διάβασα το βιβλίο του φίλου Σερραίου. Κάθε κομμάτι που περνούσε από το βλέμμα μου ήταν ελκυστικό και ενδιαφέρον ιδιαίτερα το σημείο που μιλάει για το Σινά. Με μετέφερε στην κορυφή του όρους Σινά όπου είχα πάει με το Μαξίμιο μια εκπαιδευτική εκδρομή. Τα ίδια συναισθήματα ένιωσα, της μεγαλοσύνης του Θεού και της απέραντης φύσης στο απόγειό της. Η συγκίνηση είναι πάντα παρούσα όταν αναπολώ το ανέβασμα αλλά και το κατέβασμα αυτού του ιερού βουνού. Ας μου επιτρέψει ο συγγραφέας την παρέκκλιση αυτή. Πιστεύω όμως ότι το διάβασμα είναι

η πρόκληση για πιο εσωτερικές σκέψεις.

Φίλε ταξιδευτή σ' ευχόμαστε όλοι οι άνθρωποι του Παρατηρητή να ταξιδεύεις και να σαγηνεύεις με την πένα σου.

N.T.